

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 10. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Berlin – Njemačka) – Romano Pisciotti protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-191/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članci 18. i 21. UFEU-a — Izručenje u Sjedinjene Američke Države državljanina države članice koji je koristio svoje pravo na slobodno kretanje — Sporazum o izručenju između Europske unije i te treće države — Područje primjene prava Unije — Zabrana izručenja koja se primjenjuje samo na domaće državljane — Ograničenje slobodnog kretanja — Opravdanje koje se temelji na sprečavanju nekažnjivosti — Proporcionalnost — Informacija države članice čiji je građanin Unije državljanin)

(2018/C 200/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Romano Pisciotti

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Pravo Unije mora se tumačiti na način da područje primjene tog prava obuhvaća slučaj poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, u kojem je građanin Unije protiv kojeg je izdan zahtjev za izručenje u Sjedinjene Američke Države uhićen u državi članici koja nije država njegova državljanstva radi mogućeg izvršenja tog zahtjeva, ako je navedeni građanin koristio svoje pravo na slobodno kretanje u Europskoj uniji i ako je navedeni zahtjev za izručenje izdan u okviru Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država od 25. lipnja 2003.
2. U slučaju poput onog o kojemu je riječ u glavnom postupku, u kojem je građanin Unije protiv kojeg je u okviru Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država od 25. lipnja 2003. izdan zahtjev za izručenje u Sjedinjene Američke Države uhićen u državi članici koja nije država njegova državljanstva radi mogućeg izvršenja tog zahtjeva, članke 18. i 21. UFEU-a mora se tumačiti na način da im nije protivno to da država članica kojoj je podnesen zahtjev uspostavi na temelju ustavnopravne norme razliku između vlastitih državljana i državljana drugih država članica te da dopusti to izručenje, ali ne i izručenje vlastitih državljana, pod uvjetom da je nadležnim tijelima države članice čiji je taj građanin državljanin prethodno omogućila da zatraže njegovu predaju u okviru europskog uhiđenog naloga i da potonja država članica nije poduzela nikakvu mjeru u tom smislu.

⁽¹⁾ SL C 270, 25. 7. 2016.